

Міністерство освіти і науки України
Рівненський державний гуманітарний університет

МАТЕРІАЛИ
VI Міжнародної
науково–практичної конференції
студентів та молодих науковців
„НАУКА, ОСВІТА, СУСПІЛЬСТВО
ОЧИМА МОЛОДИХ”

Частина 1. Психолого-педагогічний напрям

14-15 травня 2013 року
м. Рівне

ББК 72
УДК 001+37+316.3
Н-34

**НАУКА, ОСВІТА, СУСПІЛЬСТВО ОЧИМА
МОЛОДИХ: Матеріали VI Міжнародної науково–
практичної конференції студентів та молодих
науковців. Частина 1. Психолого-педагогічний
напрям. - Рівне: РВВ РДГУ.- 2013.- 219 с.**

Програмний комітет:

Постоловський Руслан Михайлович – кандидат історичних наук, професор,
ректор РДГУ– голова оргкомітету;

Поніманська Тамара Іллівна – кандидат педагогічних наук, професор,
проректор з наукової роботи РДГУ – заступник голови оргкомітету;

Батишкіна Юлія Валеріївна – кандидат технічних наук, доцент– заступник
голови оргкомітету;

Гон Максим Мойсейович – доктор політичних наук, професор;

Павелків Роман Володимирович – доктор психологічних наук, професор;

Пальчевський Степан Сергійович – доктор педагогічних наук, професор;

Петрівський Ярослав Борисович – доктор технічних наук, професор;

Сяський Андрій Олексійович – доктор технічних наук, професор;

Бучко Василь Богданович – кандидат психологічних наук, доцент;

Воробйова Ірина Анатоліївна – кандидат педагогічних наук, доцент;

Галуха Любов Юріївна – кандидат історичних наук, доцент;

Дичківська Ілона Миколаївна – кандидат педагогічних наук, професор;

Мельник Віра Йосипівна– кандидат географічних наук, доцент;

Сілкова Галина Василівна – кандидат педагогічних наук, доцент;

Суржук Тетяна Борисівна – кандидат педагогічних наук, доцент;

Сяський Володимир Андрійович – кандидат технічних наук, доцент;

Чернігівець Тетяна Іванівна – кандидат педагогічних наук, доцент;

Черній Алла Леонідівна – кандидат політичних наук, доцент;

Хижнякова Надія Олександрівна – кандидат економічних наук, доцент.

Рекомендовано до друку Вченою радою Рівненського державного
гуманітарного університету (протокол №9 від 26.04.2013 р.)

до повної місткості". Таким чином, кожна дитина на основі цієї власної повноти має можливість у майбутньому прийти до своєї "єдиної праці".

Важливе значення у вихованні підростаючої людини має також принцип народності, який може обмежуватися навчанням дитей рідною мовою, оскільки народність зумовлена історичними особливостями життя, його укладом, культурою, ментальністю. Зважаючи на це, кожен "повинен узнати свій народ і у народі себе".

Істинність життя – не у складності, а в "простоті". Через це "ми повинні дякувати Богу, що він створив світ так, що все просте – правда, а все складне – неправда".

У центр уваги педагога Г.С.Сковорода ставив розумовий розвиток людини, який необхідний для пізнання навколишнього світу і самого себе в ньому. До такого висновку мислитель прийшов на основі власного життя, яке було присвячене пошуку сенсу людського буття. Навчання в Києво-Могилянській академії; піші мандрівки по країнах Європи: Угорщині, Італії, Німеччині, Польщі; прослуховування курсів наук у Віденському, Тарнівському, Краківському університетах; робота спочатку в Переяславському, пізніше в Харківському колегіумах, в архівах Києво-Печерської лаври, згодом Сергіївської (Підмосков'я); багаторічні мандрівки Лівобережною Україною допомогли йому дійти до низки педагогічно значимих висновків.

Віра в універсальність людського розуму переймає всю філософську систему Сковороди. Але це не означає, що він був прихильником однобічного раціоналізму; центр ваги пізнавальної діяльності людини філософ переносить у сферу практики.

Проте одного тільки розвитку розуму, одного тільки його збагачення знаннями – не досить, бо самі по собі знання ще не становлять доброчесності. Засвоєння знань треба поєднувати з формуванням високих моральних якостей, без яких навчання буде штучним, удаваним, фальшивим. Правильне виховання – в єдності істини і доброчесності, знань і високих моральних поривань. Другим об'єктом виховання є серце людини. Якщо виховання розумових здібностей звернене до інтелекту, то виховання моральних якостей звернене до серця. Треба виховувати чесність, поміркованість, працелюбність, стриманість, зневагу до житейських спокус, до багатства, чинів, моди, лицемірства [1, с.20].

Провідним завданням виховання має бути формування готовності до праці згідно з нахилами людини. Праця є джерелом людського благополуччя і щастя. Філософ вважав, що людина, яка віддається ледарству, дармоїдству, паразитизму, – гине, а суспільство терпить крах.

Важливим елементом педагогіки Сковороди є вимога виховання волі, не досить мати лише розвинений розум. Потрібна ще єдність думок і вчинків, слова і діла. А з цього випливає необхідність розвитку і зміцнення волі. Людина цього суспільства матиме високо розвинений інтелект, буде морально чистою, доброю, вдячною людям, фізично міцною, бадьорою, стійкою, відважною і вольовою в боротьбі за народне щастя.

Отже, система ідей Сковороди про виховання, освіту і навчання відіграла важливу роль у подальшому розвитку вітчизняної педагогіки.

Список використаних джерел

1. Пальчевський С. Педагогік: навч. посібн. / С. Пальчевський. – К.: Каравелла, 2008.
2. Педагогічні ідеї Г. С. Сковороди // Збірник статей / Ред. колегія: О. Дзевєрін. – К.: Вища школа, 1972.
3. Резніченко І. Мандрівний філософ, учитель, поет: 285 років від дня народження Григорія Сковороди // Палітра педагога / І. Резніченко – 2007. – №3. – С.3-5.

МЕТОДИ ФОРМУВАННЯ ТВОРЧОЇ САМОРЕАЛІЗАЦІЇ МАЙБУТНЬОГО ВЧИТЕЛЯ МУЗИКИ

Григорчук О.І., магістрант

**Гумінська О.О., кандидат педагогічних наук, доцент
Рівненський державний гуманітарний університет**

Творча самореалізація є процесом усвідомленого, цілеспрямованого розгортання творчого потенціалу особистості у практичній діяльності. Самопізнання власної творчої індивідуальності є необхідним актом для визначення напрямку особистісного та професійного самовдосконалення [2, с.153].

Творча самореалізація вчителя – свідомо діяльність педагога, спрямована на продуктивне втілення своїх професійних знань, умінь і навичок, життєвого досвіду та особистісних якостей у створенні сприятливих умов навчально-виховного процесу [3, 27].

Творча самореалізація майбутнього вчителя музики – це процес практичного втілення індивідуального творчого потенціалу, що детермінований сукупністю його уявлень про власні педагогічно-виконавські здібності, відображає можливості актуалізації творчих потенцій студента під час цілеспрямованої виконавської діяльності та орієнтується на гедоністичний результат особистісно-творчого самовираження [4, с.28].

Визначимо основні етапи навчання, на яких відбувається накопичення необхідного наукового та творчого багажу для здійснення творчої самореалізації. На музично-педагогічний факультеті університету абітурієнти поступають після закінчення загальноосвітньої школи або музичного училища. Головним завданням цього факультету є випустити спеціалістів, котрі в майбутньому займатимуться педагогічною діяльністю в музичній сфері, тобто вчителів музики, в нашому випадку, вчителів музики для загальноосвітніх шкіл. Під час навчання студенти здобувають знання, уміння й навички з музичних дисциплін таких, як: гра на музичному інструменті (спеціальний клас), музично-теоретичних дисциплін (сольфеджіо, гармонія, поліфонія, методика музичного виховання, історія зарубіжної музики т.ін.), хоровий клас, вокал.

Вивчення психолого-педагогічних дисциплін необхідне майбутньому педагогові для того аби в подальшому, під час своєї педагогічної діяльності, якісно будувати уроки, здійснювати особистісний підхід, як до кожного учня окремо, так і до класного колективу в цілому. Знання закономірностей психології та педагогіки дають можливість ефективно здійснювати навчально-виховний процес у закладах освіти [1, с.76].

Під час заняття на музичному інструменті студент виховує в собі такі якості, як воля, наполегливість, терпіння, цілеспрямованість, емоційність, тобто ті якості, які є компонентами творчої самореалізації особистості.

Це дає можливість актуалізувати творчі можливості майбутнього вчителя музики у процесі власного трактування музичного твору, створення індивідуальної інтерпретаторської концепції, що відображає внутрішню активність, здібність до вольових зусиль, ініціативність, спрямовану на розкриття власного індивідуального «Я». Під час вивчення та виконання твору на музичному інструменті студент створює художній образ, котрий вбирає в себе досвід духовної діяльності свідомості студента щодо спілкування з музичним мистецтвом [3, с.11].

Виконавська інтерпретація передбачає емоційне та інтелектуальне осягнення музичної ідеї, створення на цій основі цілісного уявного художнього образу його втілення, тобто матеріалізації «ідеальної моделі» твору в реальному звучанні шляхом пошуку доцільних виконавських засобів, адекватних «закладеному» в музичному тексті комплексу інтонаційної інформації [3, с.27].

На заняттях з методики музичного виховання студенти отримують знання з важливих проблем теорії та методики музичного виховання, вивчають шкільну програму, оволодівають вміннями доцільно спланувати та провести урок тощо. Отримані знання, сформовані вміння й навички розвивають у процесі педагогічної практики, від якої залежить інтенсивність формування та розвитку педагогічних здібностей майбутніх вчителів. Педагогічна практика студентів у школі є центральною ланкою, яка пов'язує усі факультетські дисципліни з загальноосвітньою школою [7, с.3].

Нашим завданням є визначення методів формування майбутнього вчителя музики, завдяки яким закладається фундамент для здійснення його творчої самореалізації.

Під час навчання на музично-педагогічному факультеті застосовується метод рефлексії діяльності. У широкому розумінні рефлексія – це міркування, самовладання, осмислення, аналіз своєї діяльності в системі відношень зі світом, у якому живе особистість, наприклад, у англійській мові термін «to reflect upon» тлумачать як «розмірковувати над». Поняття «рефлексія» виникло у філософії й означало процес міркування індивіда про те, що відбувається у власній свідомості. Термін «рефлексія» в науку ввів Р.Декарт, який розробив раціоналістичну теорію самосвідомості, що розглядає свідомість як мислення. У своїй праці «Розмова з Бурманом» він зазначав: «Усвідомлювати – означає мислити й рефлексувати над власним мисленням». У працях І.Канта рефлексія набула гносеологічної форми і стала розглядатися як форма пізнання [5].

С.Рубінштейн зазначав, що завдяки наявності рефлексії суб'єкт стає здатним здійснювати управління діяльністю, досягати мети. Виникнення рефлексії обумовлене всім ходом життя і діяльності індивіда, завдяки їй здійснюється опосередкована взаємодія суб'єкта зі світом, у ході переломлення зовнішніх впливів через специфіку суб'єктивного світу особистості. При цьому рефлексія виступає як «внутрішні умови, включені в загальний ефект, обумовлений закономірним співвідношенням зовнішніх і внутрішніх умов» [9, 351-352].

Самосвідомість включає систему уявлень про себе як про суб'єкта навчальної діяльності (Я-концепція), самоконтроль, самооцінку свого просування у навчальній діяльності, її усвідомлену саморегуляцію, самореалізацію [8, с.192]. Г. Щедровицький розглядає рефлексію як механізм засвоєння, умову появи в індивіда нових способів діяльності і нових спроможностей [10, с.151].

Розвинута здатність до педагогічної рефлексії є передумовою самовиховання майбутнього вчителя, творчого пошуку, розвитку індивідуального стилю педагогічної діяльності, здійснення творчої самореалізації.

Розроблення алгоритмів і методів впровадження шляхів оптимізації самореалізації фахівців у професійній діяльності називається методом педагогічного проектування, який включає наступні блоки: підготовча робота (аналіз об'єктів моделювання, вибір форми і теоретичне, методичне, просторово-часове, матеріально-технічне, правове забезпечення моделювання), розробка алгоритму (вибір системоутворюючого фактора, встановлення зв'язків і залежностей компонентів), перевірка якості алгоритму та моделі (уявне експериментування застосування моделі, експертна оцінка, коректування, прийняття рішення про використання моделі).

Аргументовано доведено, що алгоритм і методи повинні включати: модульне навчання, інноваційні технології (інтерактивні технології навчання, технології проектного навчання-та комп'ютерні технології), що дозволяє відзначити тенденції до зростання високого та середнього рівнів і до падіння низького рівня самореалізації фахівців у професійній діяльності [6].

Метод аналізу ситуації передбачає колективне або групове обговорення варіантів вирішення проблемної ситуації. При цьому кожен отримує можливість познайомитися з запропонованими рішеннями, оцінити їх, доповнити, внести власні корективи. Проблемна ситуація – усвідомлена людиною ситуація протиріччя між поставленою ціллю й можливістю її досягнення. Головна мета – викликати пізнавальний інтерес у студентів, спрямувати їхню розумову діяльність, активізувати творче мислення, дозволити самовизначитися самореалізуючи себе у колективній діяльності. перша витікає із загальної спрямованості розвитку освіти, її орієнтації не стільки на отримання конкретних знань, скільки на формування професійної компетентності, умінь і навичок розумової діяльності, розвиток здібностей особи, серед яких особлива увага приділяється здібностям до навчання, зміни парадигми мислення, умінню переробляти величезні масиви інформації [2].

Співвіднесення досвіду з теоретичними знаннями. Повноцінна методична підготовка дає вчителю музики знання психолого-педагогічних закономірностей навчально-виховного процесу і допомагає практично використовувати передові методи і прийоми музичного навчання.[1, с.76]. Тобто, набуті теоретичні знання практично застосовувати так, аби здійснювати роботу на високому рівні і набираючись практичного досвіду самореалізовуватися.

Список використаних джерел

1. Арчажникова Л. Г. Профессия – учитель музыки / Л. Г. Арчажникова. – М.: Просвещение, 1984. – 109с.
2. Долгоруков А. Метод case-study как современная технология профессионально-ориентированного обучения / А. Долгоруков [Электронный ресурс] <http://www.vshu.ru/>
3. Зайцева А. Педагогічні умови реалізації творчого потенціалу майбутніх учителів музики у процесі виконавської діяльності // Науковий часопис – НПУ ім. М.П. Драгоманова, серія 16 // Творча особистість учителя: проблеми теорії і практики. Випуск 4 (14). – К.,2005 – С.153-159.

4. Зайцева А. Творча самореалізація: теоретичні засади / А. Зайцева // Мистецтво та освіта. – 2007. – № 4. – С. 24-28.
5. Кант И. Сочинения. В 6-ти томах. Т. 6. / И. Кант. - М.: Мысль, 1966. – 590 с.
6. Коныхина И. Б. Оптимизация процесса самореализации специалистов в профессиональной деятельности [Электронный ресурс] / И. Б. Коныхина// Научная электронная библиотека диссертаций и авторефератов: <http://www.dissertcat.com/content/optimizatsiya-protsesta-samorealizatsii-spetsialistov-v-professionalnoi-deyatelnosti>
7. Програми педагогічних інститутів: Методика музичного виховання для студ муз.-пед. фак-тів. [Текст]. - К. : МО України, 1992. - 23 с.
8. Слободчиков В. И. Психология человека: Введение в психологию субъективности / В. И. Слободчиков, Е. И. Исаев. – М.: Школа Пресс, 1995.– 383 с.
9. Эльконин Д. Б. Избранные психологические труды / Под ред. В. В. Давыдова, В. П. Зинченко. – М.: Педагогика, 1989.– 554 с.
10. Юдин Э. Г. Системный подход и принцип деятельности: Методологические проблемы современной науки / Э. Г. Юдин. – М.: Наука, 1978. – 391 с.

ВЛИЯНИЕ РЕЧЕВОЙ СРЕДЫ НА ФОРМИРОВАНИЕ ЗВУКОПРОИЗНОШЕНИЯ ДЕТЕЙ ДОШКОЛЬНОГО ВОЗРАСТА В УСЛОВИЯХ БЛИЗКОРОДСТВЕННОГО ДВУЯЗЫЧИЯ

Григорьева О.И., студентка

Дубинина Д.Н., кандидат педагогических наук, доцент

Белорусский государственный педагогический университет имени Максима Танка, г. Минск

Дошкольный возраст является сензитивным периодом речевого развития ребенка, целью которого выступает формирование устной речи и культуры речевого общения, опирающееся на владение родным литературным языком. Устная речь ребенка дошкольного возраста развивается как в плане обогащения словарного запаса и правильного употребления грамматических форм, так и в плане её внешнего звукового оформления: ритмичность, четкость звукопроизношения, интонационная выразительность.

По мнению исследователей, звуковая культура речи отражает сформированность процессов восприятия и порождения звучащей речи и представлений о фонетическом строе родного языка. В процессе становления и воспитания звуковой культуры речи у ребенка формируются артикуляционная (произносительная) и перцептивная (воспринимающая) базы родного языка.

Воспитание звуковой культуры речи детей осуществляется под влиянием речевой среды. В нашей стране речевое развитие детей дошкольного возраста осуществляется в специфической социолингвистической ситуации, которую можно охарактеризовать как русско-белорусское близкородственное двуязычие. Особую уникальность существующей социолингвистической ситуации придает тот факт, что, имеющийся у детей словарный запас второго близкородственного языка (в нашем случае, белорусского) носит в основном пассивный характер. Попытки активного употребления детьми слов на белорусском языке в плане правильного произношения звуков и слов не всегда соответствуют литературной норме. Исследования речевого развития детей, которые проводятся в русскоязычных дошкольных учреждениях, свидетельствуют об увеличении количества дошкольников с недостатками произношения звуков на белорусском языке. В тоже время, в соответствии с данными переписи населения, именно белорусский язык, а не русский является для двух третей русскоговорящих дошкольников и их родителей родным.

Трудности овладения дошкольниками звукопроизношением на втором близкородственном языке, в нашем случае – белорусском, связаны как с влиянием русского языка, усвоенного детьми ранее, так и с психофизиологическим развитием ребенка, недостаточной сформированностью актуальных мотивов овладения белорусским языком, ввиду определенных социальных и лингвистических причин.

К социальным причинам мы отнесем культурное языковое окружение ребенка. В настоящее время в Беларуси наблюдается функционирование трех основных языковых образований: русского языка, белорусского языка, «трасянки» (смешанного русско-белорусского наречия). Причем русский язык и «трасянку» ребенок слышит ежедневно, а литературный белорусский язык от случая к случаю. В стране сложилась социолингвистическая ситуация, которая, на наш взгляд, не имеет аналогов в других двуязычных странах. Родной (белорусский) язык одновременно является для детей языком души и языком памяти.

Отсутствие полноценного пассивного и активного двуязычного окружения детей дошкольного возраста непосредственно влияет на их подготовленность к восприятию и пониманию речи на белорусском языке.

Большинство белорусов разговаривают на смешанном русско-белорусском наречии. Дети дошкольного возраста, находящиеся в таком речевом окружении, фактически не слышат ни полноценного русского, ни литературного белорусского языка.

В исследовании речевого развития дошкольников, проведенном в нашей стране Н.С. Старжинской, отмечается, что при стихийном усвоении двух близкородственных языков у детей развивается совмещенный механизм создания текстов на этих языках. Дошкольники не замечают своих ошибок, у них не формируется «чувство» одного и второго языка, под которым понимается умение в данной речевой ситуации пользоваться определенными речевыми средствами определенного языка без привлечения знаний об этом языке. Отсутствие полноценного пассивного и активного двуязычного окружения детей дошкольного возраста непосредственно влияет на их подготовленность к восприятию и пониманию речи на белорусском языке. При таком положении вещей дошкольник не в состоянии воспринять языковую норму второго близкородственного языка, артикуляционные уклады звуков слышимой речи, у него формируется неправильное или неточное восприятие речевых звуков. А это, в свою очередь, приводит к появлению дефектов звукопроизношения.

ЗМІСТ

Молодий педагог

Абдукадырова Э.К., Зарединова Э.Р. ПЕДАГОГИЧЕСКИЕ УСЛОВИЯ ФОРМИРОВАНИЯ САМОСТОЯТЕЛЬНОСТИ У ДЕТЕЙ ДОШКОЛЬНОГО ВОЗРАСТА	3
Августинюк О.П., Янцур М.С. ФОРМУВАННЯ ВМІННЯ ПОБУДОВИ ІНДИВІДУАЛЬНОЇ ОСВІТНЬОЇ ТРАСЕКТОРІЇ В УЧНІВ 8-9-х КЛАСІВ У ПРОЦЕСІ ТРУДОВОГО НАВЧАННЯ З ВИКОРИСТАННЯМ ІНФОРМАЦІЙНО-КОМУНІКАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ.....	5
Алимова Л.У. ОБЩЕЧЕЛОВЕЧЕСКИЕ И НАЦИОНАЛЬНЫЕ ЦЕННОСТИ КУЛЬТУРЫ И ОБРАЗОВАНИЯ КАК ИНТЕГРИРУЮЩАЯ ОСНОВА ПРЕПОДАВАНИЯ ОБЩЕСТВЕННЫХ ДИСЦИПЛИН В ВУЗЕ	7
(на примере истории педагогики)	7
Бакшиш Э.Н., Зарединова Э.Р. РОЛЬ МУЛЬТФИЛЬМОВ ВО ВНЕКЛАССНОЙ РАБОТЕ С МЛАДШИМИ ШКОЛЬНИКАМИ.....	8
Банацький О.І., Галатюк Ю. М. ДЕЯКІ МЕТОДИЧНІ АСПЕКТИ ВИВЧЕННЯ ЗАКОНІВ ПОСТІЙНОГО СТРУМУ В ШКІЛЬНОМУ КУРСІ ФІЗИКИ	10
Баньковська М.М., Гудовсек О. А. ПРОЕКТНА ДІЯЛЬНІСТЬ У СИСТЕМІ ОСВІТИ.....	12
Басюк М.В., Пасічник Я.А. ДИДАКТИЧНІ ОСНОВИ ВИВЧЕННЯ ТЕМИ «СКАЛЯРНІ ВЕЛИЧИНИ І ЇХ ВИМІРЮВАННЯ»	15
Белова Г.И, Удина Е.Н. КРИТЕРИАЛЬНАЯ ХАРАКТЕРИСТИКА ОТВЕТСТВЕННОСТИ У СТАРШИХ ДОШКОЛЬНИКОВ	17
Блащук О.Ю., Захарчук З.О. ПИТАННЯ ФОРМУВАННЯ НАВИЧОК ЧИТАННЯ В ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНІЙ ЛІТЕРАТУРІ.....	18
Бобрицька В. І., Процька С. М. АКТУАЛЬНІСТЬ ПРОБЛЕМИ ЗАСТОСУВАННЯ ІНФОРМАЦІЙНО-ОСВІТНЬОГО ПОРТАЛУ У ПРОФЕСІЙНІЙ ПІДГОТОВЦІ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ ГУМАНІТАРНИХ СПЕЦІАЛЬНОСТЕЙ ...	20
Бойко В.Д., Радковська Л.М. ДО ПИТАННЯ РОЗВИТКУ МУЗИЧНОЇ КУЛЬТУРИ ПІДЛІТКІВ ЗАСОБАМИ ДУХОВНОЇ МУЗИКИ	21
Брик М. В., Галатюк Ю. М. КІБЕРНЕТИЧНИЙ АСПЕКТ В ОРГАНІЗАЦІЇ НАВЧАЛЬНО-ПІЗНАВАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ З ФІЗИКИ	23
Булавская А.А., Никонова Л.Е. КОМПЕТЕНТНОСТНЫЙ ПОДХОД К ПРОБЛЕМЕ СОЦИАЛЬНОЙ БЕЗОПАСНОСТИ ДОШКОЛЬНИКОВ	25
Бурмай Ю.Ю., Прокопович Т.Ю. ХУДОЖНЬО-ІНФОРМАЦІЙНИЙ ПОТЕНЦІАЛ УРОКУ МУЗИКИ В ЗАГАЛЬНООСВІТНІЙ ШКОЛІ	26
Ваколюк А.М., Вербець В.В. СПЕЦИФІКА РОБОТИ КЛАСНОГО КЕРІВНИКА У ШКІЛЬНИЦТВІ.....	27
Вальчук І.А., Гудовсек О.А. Моральне виховання молодших школярів у сучасній педагогіці США	29
Василіук В.О., Кирильчук Ю.В., Кошицький В.В. ВИКОРИСТАННЯ ІНФОРМАЦІЙНО – КОМУНІКАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ У ПРОЦЕСІ ФОРМУВАННЯ В УЧНІВ 10 КЛАСІВ ЗНАНЬ З ВИРОЩУВАННЯ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИХ КУЛЬТУР	31
Васільєва Н. В., Суржук Т. Б. ЗАСОБИ ЕСТЕТИЧНОГО ВИХОВАННЯ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ НА УРОКАХ ЧИТАННЯ.....	33
Ведмінська О.В., Радковська Л.М. МУЛЬТИМЕДІА, ЯК НОВІТНІЙ ЗАСІБ ВИРІШЕННЯ ЗАВДАНЬ МУЗИЧНОГО ВИХОВАННЯ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ	35
Власюк О.П. ДОТРИМАННЯ ПРИНЦИПУ СИСТЕМНОСТІ В ПРОФЕСІЙНІЙ ПІДГОТОВЦІ ФАХІВЦІВ ДЕКОРАТИВНО-ПРИКЛАДНОГО МИСТЕЦТВА	37
Вовк О.Р., Гумінська О.О. МЕТОДИ ТА ПРИЙОМИ РОЗВИТКУ ВОКАЛЬНО-ВИКОНАВСЬКИХ ВМІНЬ СТУДЕНТІВ У ВНЗ	39
Войтович Н.В., Суржук Т.Б. ДИФЕРЕНЦІЙОВАНЕ НАВЧАННЯ НА УРОКАХ З УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ В ПОЧАТКОВИХ КЛАСАХ.....	40
Гаврилович Г.М., Строганова Г.М. ОСОБЛИВОСТІ ВИКОРИСТАННЯ ІГРОВОЇ ТЕХНОЛОГІЇ НА УРОКАХ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ В ОСНОВНІЙ ШКОЛІ	42
Галатюк Т. Ю., Галатюк М. Ю. УПРАВЛІННЯ НАВЧАЛЬНО-ПІЗНАВАЛЬНОЮ ДІЯЛЬНІСТЮ СТАРШОКЛАСНИКІВ У КОНТЕКСТІ РОЗВИТКУ МЕТОДОЛОГІЧНОЇ КУЛЬТУРИ ПІД ЧАС ВИВЧЕННЯ ПРИРОДНИЧИХ ПРЕДМЕТІВ.....	43
Гамза А.В. МЕТОДИКА ЗВУКОГРАФІЧНОЇ РОБОТИ НА УРОКАХ ЧИТАННЯ В ПЕРІОД НАВЧАННЯ ГРАМОТИ	45
Гарбар Л.М., Маліновська Н. В. ПЕДАГОГІЧНІ УМОВИ ВИКОРИСТАННЯ КОЛЬОРОТЕРАПІЇ В ОЗДОРОВЛЕННІ ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ	47
Гичун І.П., Кирильчук Ю.В. УМОВИ ФОРМУВАННЯ ТЕХНОЛОГІЧНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ В УЧНІВ 8 КЛАСІВ НА ЗАНЯТТЯХ З ТРУДОВОГО НАВЧАННЯ З ВИКОРИСТАННЯМ ІННОВАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ НАВЧАННЯ	48
Гілянчук К.О., Сингаївський Д.В. ПРОФЕСІЙНА ПІДГОТОВКА СТУДЕНТІВ ВНЗ І-ГО РІВНЯ АКРЕДИТАЦІЇ ЗА НАПРЯМОМ «ТЕХНОЛОГІЧНА ОСВІТА»	51
Глінчук Ю.О. ВПЛИВ МУЛЬТФИЛЬМІВ НА БЕЗПЕКУ ПОВЕДІНКИ ДІТЕЙ.....	52
Гнедко Н.М. ДИДАКТИЧНІ ОСНОВИ ВИКОРИСТАННЯ ЗАСОБІВ ВІРТУАЛЬНОЇ НАОЧНОСТІ	53
Говоров Н.П., Козловская Н.П. ДИФФЕРЕНЦИРОВАННЫЙ ПОДХОД В ОБУЧЕНИИ ОСНОВНОЕ СРЕДСТВО ОБУЧЕНИЯ ДЕТЕЙ ИНДИГО	55
Гольонко І.В., Яковишина Т.В. СКОВОРОДА ПРО ВИХОВАННЯ І РОЗВИТОК РОЗУМУ	57

Григорчук О.І., Гумінська О.О. МЕТОДИ ФОРМУВАННЯ ТВОРЧОЇ САМОРЕАЛІЗАЦІЇ МАЙБУТНЬОГО ВЧИТЕЛЯ МУЗИКИ.....	58
Григорьева О.И., Дубинина Д.Н. ВЛИЯНИЕ РЕЧЕВОЙ СРЕДЫ НА ФОРМИРОВАНИЕ ЗВУКОПРОИЗНОШЕНИЯ ДЕТЕЙ ДОШКОЛЬНОГО ВОЗРАСТА В УСЛОВИЯХ БЛИЗКОРОДСТВЕННОГО ДВУЯЗЫЧИЯ.....	60
Грицюк Л.В., Пасічник Я.А. ВІДОБРАЖЕННЯ ВЛАСТИВОСТЕЙ РЕАЛЬНОГО СВІТУ ЧЕРЕЗ ПОНЯТТЯ ВЕЛИЧИНИ.....	61
Губеня Г.М., Шевців З.М. ВИДАТНІ ПЕДАГОГИ ПРО ЗНАЧЕННЯ ГРИ У НАВЧАЛЬНОМУ ПРОЦЕСІ.....	63
Гудовсек О.А. МІСЦЕ І РОЛЬ МЕТОДУ ПРОЕКТІВ В ПЕДАГОГІЧНІЙ НАУЦІ.....	64
Данилюк О. С., Поніманська Т. І. ПЕДАГОГІЧНІ УМОВИ ФОРМУВАННЯ ГУМАННИХ ВЗАЄМИН ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ.....	66
Демчик К.І. ФОРМУВАННЯ ЦІННІСНОГО СТАВЛЕННЯ ДО ЖИВОПИСУ У ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ.....	67
Дичко І.Т., Прокопович Т.Ю. РЕГЕНТСЬКА ОСВІТА: МИНУЛЕ І СЬОГОДЕННЯ.....	69
Добридень Ю.С., Янцур Л.А. ОРГАНІЗАЦІЙНО-ПЕДАГОГІЧНІ УМОВИ РОБОТИ З ОБДАРОВАНИМИ ДІТЬМИ В УМОВАХ СУЧАСНОГО ДОШКІЛЬНОГО НАВЧАЛЬНОГО ЗАКЛАДУ.....	70
Докторук Н.В. ІННОВАЦІЙНА ДІЯЛЬНІСТЬ ВИХОВАТЕЛІВ ДОШКІЛЬНОГО НАВЧАЛЬНОГО ЗАКЛАДУ.....	72
Доманюк О. М., Поніманська Т. І. СКЛАДОВІ КОМПЕТЕНЦІ СОЦІАЛЬНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ ДОШКІЛЬНИКА.....	73
Дубенчук Ю.О., Дичківська І. М. ПРОЕКТНА ДІЯЛЬНІСТЬ ЯК ІННОВАЦІЙНА ПЕДАГОГІЧНА ТЕХНОЛОГІЯ ФОРМУВАННЯ ПРЕДМЕТНО-ПРАКТИЧНОЇ КОМПЕТЕНЦІЇ ДОШКІЛЬНИКІВ.....	74
Євреш О.М., Крижановська Т.І. ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНИЙ ЗМІСТ ПРОЦЕСУ ХУДОЖНЬОГО РОЗВИТКУ МОЛОДШОГО ШКОЛЯРА.....	76
Жакун О. Л., Галагук Ю. М. РЕАЛІЗАЦІЯ ПРИНЦИПУ ПРОБЛЕМНОСТІ У НАВЧАННІ ФІЗИКИ НА ОСНОВІ ПОЗАУРОЧНИХ ДОСЛІДІВ ТА СПОСТЕРЕЖЕНЬ УЧНІВ.....	78
Залізняк Г. М., Коваль Г. П. СПОСОБИ ІНДИВІДУАЛІЗАЦІЇ НАВЧАННЯ НА УРОКАХ МОВИ В МАЛОКОМПЛЕКТНІЙ ШКОЛІ.....	80
Зінчук Ю.О. ВИКОРИСТАННЯ ТЕСТОВИХ СТРАТЕГІЙ ПІД ЧАС ТЕСТОВОГО КОНТРОЛЮ ІНШОМОВНОГО ЧИТАННЯ УЧНІВ ОСНОВНОЇ ШКОЛИ.....	82
Зіядінова Р.І., Заредінова Е.Р. ПЕДАГОГІЧНА ОСВІТА ЯК ЗАСІБ ЗБЕРЕЖЕННЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ ІДЕНТИЧНОСТІ В УМОВАХ ЄВРОІНТЕГРАЦІЇ УКРАЇНИ.....	84
Іваненюк О. В., Янцур Л. А. ВИХОВАННЯ ІНТЕРЕСУ ДО НАРОДНОЇ ДЕКОРАТИВНО-ПРИКЛАДНОЇ ПЛАСТИКИ У ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ В УМОВАХ ДОШКІЛЬНОГО НАВЧАЛЬНОГО ЗАКЛАДУ.....	85
Ірклієнко К. М., Строганова Г. М. ВИКОРИСТАННЯ ЕЛЕКТРОННОГО ПІДРУЧНИКА НА УРОКАХ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ ПІД ЧАС ВИВЧЕННЯ РОЗДІЛІВ «ЛЕКСИКОЛОГІЯ. ФРАЗЕОЛОГІЯ».....	87
Кабуш І.Ю., Джава Н.А. ПРОБЛЕМА РОЗВИТКУ КРИТИЧНОГО МИСЛЕННЯ У ПРОЦЕСІ НАВЧАННЯ ІНШОМОВНОГО ПИСЕМНОГО МОВЛЕННЯ.....	88
Кирильчук О.А., Косарева О.І. ПЕДАГОГІЧНІ УМОВИ ФОРМУВАННЯ КУЛЬТУРИ СПІЛКУВАННЯ СТАРШИХ ДОШКІЛЬНИКІВ З БАТЬКАМИ.....	89
Кир'янова М.Я., Колупаєва Т.Є. РОЛЬ ВЧИТЕЛЯ ПОЧАТКОВОЇ ШКОЛИ У СТАНОВЛЕННІ МОЛОДШОГО ШКОЛЯРА.....	91
Ключук А.І., Янцур М.С., Трофімчук В.М. ФОРМУВАННЯ ВМІНЬ ЗБОРУ ТА АНАЛІЗУ ІНФОРМАЦІЇ ПРО ПРОФЕСІЇ В УЧНІВ ОСНОВНОЇ ШКОЛИ В ПРОЦЕСІ ТРУДОВОЇ ПІДГОТОВКИ З ВИКОРИСТАННЯМ ІНФОРМАЦІЙНО-КОМУНІКАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ.....	93
Кобець О.М., Карпенчук С.Г. ЗАГАЛЬНІ ЗАСАДИ РОЗВИТКУ КОМУНІКАТИВНОЇ СФЕРИ ДІТЕЙ МОЛОДШОГО ШКІЛЬНОГО ВІКУ З УРАХУВАННЯМ ІНФОРМАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ.....	95
Ковтунович В.В., Павелків О.М. МЕТОДИКА ВИВЧЕННЯ ТЕМИ «МНОГОГРАННИКИ» У КЛАСАХ АКАДЕМІЧНОГО РІВНЯ.....	97
Котяй Т.О., Павелків О. М. РОЗВ'ЯЗУВАННЯ ЗАДАЧ З МАТЕМАТИКИ 5 – 6 КЛАСІВ, ЯК ОДИН ІЗ ЗАСОБІВ МІЖ ПРЕДМЕТНИХ ЗВ'ЯЗКІВ.....	99
Кравчик І. В., Козлюк О. А. СОЦІАЛІЗАЦІЯ ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ ЗАСОБАМИ УКРАЇНСЬКОЇ НАРОДНОЇ ІГРАШКИ.....	101
Красовський В. В., Галагук Ю.М. МЕТОДИЧНІ АСПЕКТИ ВИВЧЕННЯ СВІТЛОВИХ КВАНТІВ У КЛАСАХ З ПОГЛИБЛЕНИМ ВИВЧЕННЯМ ФІЗИКИ.....	103
Кудюкин И.И., Воловик А.К. ДЕСКРИПТИВНЫЙ АНАЛИЗ СОВРЕМЕННЫХ ОРГАНИЗАЦИОННЫХ ФОРМ ОБУЧЕНИЯ В ВУЗЕ.....	105
Кузьмінець М.П., Коваль Г. П. ЕФЕКТИВНІ ФОРМИ РОБОТИ НАД ЗМІСТОМ ТЕКСТУ, УСВІДОМЛЕННЯ ТА ЗАСВОЄННЯ ІДЕЙНО-ТЕМАТИЧНОЇ СПРЯМОВАНОСТІ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ НА УРОКАХ ЧИТАННЯ.....	106
Лавринович В.В., Стреха Е.А. ПРОБЛЕМА ФОРМИРОВАНИЯ ПРЕДСТАВЛЕНИЙ О БЕЗОПАСНОСТИ ЖИЗНЕДЕЯТЕЛЬНОСТИ У ДЕТЕЙ СТАРШЕГО ДОШКОЛЬНОГО ВОЗРАСТА.....	108
Лепуга Г. В., Пасічник Я. А. ЗАСТОСУВАННЯ МЕТОДУ МОДЕЛЮВАННЯ В ПРОЦЕСІ ФОРМУВАННЯ УЯВЛЕНЬ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ ПРО ПРОПОРЦІЙНІ ВЕЛИЧИНИ І ПІД ЧАС РОЗВ'ЯЗУВАННЯ ТЕКСТОВИХ ЗАДАЧ.....	109
Лякішева А.В. СУТНІСТНІ ХАРАКТЕРИСТИКИ ПОНЯТТЯ «СТУДЕНТСТВО».....	111
Мазурок Д. О., Кирильчук Ю. В. РОЗВИТОК ТЕХНІЧНОГО МИСЛЕННЯ В УЧНІВ 10-11Х КЛАСІВ НА ОСНОВІ ПРОБЛЕМНОГО НАВЧАННЯ ПРИ ВИВЧЕННІ ПРОФІЛЮ «МЕТАЛООБРОБКА».....	113
Макарова А. М., Дичківська І.М. ФОРМУВАННЯ СТАТЕВОЇ ІДЕНТИФІКАЦІЇ ДІТЕЙ СТАРШОГО	

ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ ТА ЇЇ ДІАГНОСТИКА	115
Малинівська Л.І. ВИКОРИСТАННЯ ЕЛЕКТРОННИХ ЗАСОБІВ НАВЧАННЯ З ДИСЦИПЛІНИ “ЦИВІЛЬНИЙ ЗАХИСТ”	117
Мар’євич Н.К., Тарасенко Г.С. ПЕДАГОГІЧНІ УМОВИ ВИКОРИСТАННЯ МУЗИЧНИХ ІГОР У ВИХОВНІЙ РОБОТІ З МОЛОДШИМИ ШКОЛЯРАМИ	120
Михальчук І.І., Боровець О.В. ПОРТФОЛІО ЯК ЗАСІБ ОЦІНКИ РІВНЯ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНЬОГО ВЧИТЕЛЯ	122
Мороз О.М., Джава Н.А. ОСОБЛИВОСТІ ЗАСТОСУВАННЯ ІНФОРМАЦІЙНО – КОМУНІКАТИВНИХ ТЕХНОЛОГІЙ У НАВЧАННІ УЧНІВ ІНШОМОВНИХ ЛЕКСИЧНИХ ОДИНИЦЬ	123
Мороз С.В. САМООСВІТНЯ ДІЯЛЬНІСТЬ СТУДЕНТІВ	125
Муединова А.С., Зарединова Э.Р. ИСПОЛЬЗОВАНИЕ НАРОДНЫХ СКАЗОК В ФОРМИРОВАНИИ МОРАЛЬНО-ЭТИЧЕСКОЙ КУЛЬТУРЫ МЛАДШИХ ШКОЛЬНИКОВ	126
Набухотна М. В., Павелків О. М. МЕТОДИКА РОЗВ’ЯЗУВАННЯ ІРРАЦІОНАЛЬНИХ РІВНЯНЬ І НЕРІВНОСТЕЙ У КЛАСАХ АКАДЕМІЧНОГО РІВНЯ	129
Наймівич Т.М., Стреха Е.А. ЭКОЛОГИЧЕСКИЙ ПОДХОД К ОРГАНИЗАЦИИ ТРУДА В ПРИРОДЕ ДЕТЕЙ СТАРШЕГО ДОШКОЛЬНОГО ВОЗРАСТА	130
Науменко І.Ю., Косарева О.І. ПЕДАГОГІЧНІ УМОВИ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ ВИХОВАТЕЛІВ ДО ФОРМУВАННЯ ЕМОЦІЙНОЇ ЧУТЛИВОСТІ ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ	131
Нехай О. М., Горопаха Н. М. ПІДГОТОВКА МАЙБУТНІХ ВИХОВАТЕЛІВ ДО ФОРМУВАННЯ У ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ ЦІННІСНОГО СТАВЛЕННЯ ДО РЕЗУЛЬТАТІВ ЛЮДСЬКОЇ ПРАЦІ	133
Нікітіна Л.В., Крижановська Т.І. ПІСЕННИЙ ФОЛЬКЛОР ХМЕЛЬНИЧЧИНИ ЯК ЗАСІБ ВОКАЛЬНО-ХОРОВОГО РОЗВИТКУ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ	135
Новак Ю.Ю., Джава Н.А. ВИКОРИСТАННЯ НОВІТНІХ ІНФОРМАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ ДЛЯ ФОРМУВАННЯ МІЖКУЛЬТУРНОЇ КОМПЕТЕНЦІЇ УЧНІВ НА СЕРЕДНЬОМУ ЕТАПІ НАВЧАННЯ	137
Ногачевський Р.В., Сингаївський Д.В., Трофімчук В. М. ГРАФІЧНА ПІДГОТОВКА СТУДЕНТІВ ВНЗ, І РІВНЯ АКРЕДИТАЦІЇ ЗАСОБАМИ НАОЧНОСТІ	139
Ободянський О.В., Войтко А.І. МЕТОДИКА РОЗВИТКУ ТВОРЧИХ ЗДІБНОСТЕЙ УЧНІВ 9-ГО КЛАСУ В ПРОЦЕСІ ВИГОТОВЛЕННЯ МОДЕЛЕЙ	141
Окіс Ю. В., Шевців З. М. ОСОБЛИВОСТІ АДАПТАЦІЇ ПЕРШОКУРСНИКІВ У ВИЩОМУ НАВЧАЛЬНОМУ ЗАКЛАДІ	143
Окрень В.М., Фещук Ю.В., Юсенко А.С. ФОРМУВАННЯ ЗНАНЬ І ВМІНЬ УЧНІВ СТАРШИХ КЛАСІВ З ВИЗНАЧЕННЯ ВЛАСТИВОСТЕЙ КОНСТРУКЦІЙНИХ МАТЕРІАЛІВ ПРИ ВИВЧЕННІ ПРОФІЛЮ “МЕТАЛООБРОБКА” З ВИКОРИСТАННЯМ ПРАКТИЧНИХ МЕТОДІВ	145
Омелянчук В.Л., Фещук Ю.В. ЗАСТОСУВАННЯ ІНФОРМАЦІЙНО-КОМУНІКАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ У ПРОЦЕСІ ФОРМУВАННЯ ТЕХНОЛОГІЧНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ УЧНІВ СТАРШИХ КЛАСІВ ПРИ ВИВЧЕННІ ПРОФІЛЮ «МЕТАЛООБРОБКА»	147
Остапчук Н.О. ЗАСТОСУВАННЯ ОСОБИСТІСНОГО ПІДХОДУ ДО ПОЯСНЕННЯ ВЧИТЕЛЕМ НОВОГО МАТЕРІАЛУ ІЗ ВИКОРИСТАННЯМ МУЛЬТИМЕДІЙНИХ ПРЕЗЕНТАЦІЙ	149
Павлишин Н. В., Захарчук З.О. ВИХОВАННЯ КУЛЬТУРИ СПРИЙМАННЯ НАВЧАЛЬНОГО ТЕКСТУ. РОБОТА НАД ОПИСАМИ	150
Павлова Н.С. ТЕОРЕТИЧНІ ТА ПРАКТИЧНІ АСПЕКТИ ФОРМУВАННЯ ПРИЙОМІВ УЗАГАЛЬНЕННЯ І СИСТЕМАТИЗАЦІЇ ЗНАНЬ ПРИ ВИВЧЕННІ ІНФОРМАТИКИ	152
Павловська В. В. РЕАЛІЗАЦІЯ ГЕНДЕРНОГО ПІДХОДУ У ВИЩИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДАХ РЕСПУБЛІКИ ПОЛЬЩА	154
Петренко С.В., Биков В.Ю. РОЛЬ СЕРЕДОВИЩА DELPNI У ПРОЦЕСІ НАВЧАННЯ ВІЗУАЛЬНОГО ПРОГРАМУВАННЯ МАЙБУТНІХ ВЧИТЕЛІВ ІНФОРМАТИКИ	155
Пилипчук Т.В., Малиновська Н. В. ВИКОРИСТАННЯ ЛІНГВОДИДАКТИЧНОЇ СПАДЩИНИ СОФІЇ РУСОВОЇ У ФАХОВІЙ ПІДГОТОВЦІ МАЙБУТНІХ ВИХОВАТЕЛІВ ДОШКІЛЬНИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДІВ	156
Полухович Н.В. УДОСКОНАЛЕННЯ СИСТЕМИ ІНФОРМАЦІЙНО-КОМУНІКАЦІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНЬОГО ВЧИТЕЛЯ МАТЕМАТИКИ ТА ОСНОВ ЕКОНОМІКИ	158
Посохова М.Л., Косарева О.І. ВИХОВАННЯ ЕМПАТІЙНИХ ЯКОСТЕЙ У ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ ЗАСОБАМИ КАЗКОТЕРАПІЇ	160
Потапчук Т.В. САМОІДЕНТИФІКАЦІЯ СТУДЕНТІВ ВНЗ ЗА ТЕСТОМ «Хто Я»	162
Придюк А. М., Шроль Т.С. РОЗРОБКА ПРЕЗЕНТАЦІЙ ДЛЯ ВІЗУАЛЬНОЇ ПІДТРИМКИ ВИВЧЕННЯ ТЕМИ «АПАРАТНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ІНФОРМАЦІЙНИХ СИСТЕМ»	164
Романюк А.А. МЕТОД ПРОЕКТІВ У СУЧАСНІЙ ШКОЛІ	166
Рудич К.В., Прокопович Т.Ю. ХУДОЖНЬО-ТВОРЧА САМОРЕАЛІЗАЦІЯ ПІДЛІТКІВ: ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНИЙ АСПЕКТ	167
Русов В.М., Шова Т.В., Зорило Л.И. ФОРМИРОВАНИЕ КОМПЕТЕНТНОСТИ СТУДЕНТОВ В ОБЛАСТИ ПРЕОДОЛЕНИЯ СОПРОТИВЛЕНИЯ ВОСПИТАНИЮ МЛАДШИХ ШКОЛЬНИКОВ	169
Сас І.О., Фещук Ю.В. РОЛЬ КОМП’ЮТЕРНОГО ТЕСТОВОГО КОНТРОЛЮ В ПРОЦЕСІ ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ ВЧИТЕЛІВ ТЕХНОЛОГІЙ І КРЕСЛЕННЯ	170
Свистун Т.Л. РОЛЬ ТРЕНІНГОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ У ФОРМУВАННІ ОРГАНІЗАТОРСЬКОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ МАЙБУТНІХ МЕНЕДЖЕРІВ	171
Севастьянов В.В., Руденко В.М. РОЛЬ МІЖНАРОДНИХ ПРОГРАМ В МОДЕРНІЗАЦІЇ ВИЩОЇ ОСВІТИ УКРАЇНИ	173
Семенов С.А., Гронь Л.В. КОНТРОЛЬ У ПРОЦЕСІ ОРГАНІЗАЦІЇ САМОСТІЙНОЇ РОБОТИ З ІНОЗЕМНОЇ МОВИ	

УЧНІВ СТАРШОЇ ШКОЛИ.....	174
Семенюк М. Ю., Пасічник Я. А. МЕТОДИКА ПРОВЕДЕННЯ МАТЕМАТИЧНОГО ГУРТКА В ПОЧАТКОВИХ КЛАСАХ	176
Суранович Б.М., Колесніков С. А. НАУКОВО-ТЕОРЕТИЧНІ ОСНОВИ ХУДОЖНЬОГО ІНТЕРЕСУ	177
Тимофеева Н.С., Поздеева Т.В. ВОСПИТАНИЕ ЭМОЦИОНАЛЬНОЙ ОТЗЫВЧИВОСТИ У ДЕТЕЙ ДОШКОЛЬНОГО ВОЗРАСТА.....	179
Токар Ю.О., Шевців З. М. ФОРМИ ОРГАНІЗАЦІЇ НАВЧАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ ПІД ЧАС ВИВЧЕННЯ ПРИРОДОЗНАВСТВА	179
Трофимчук І. В., Козлюк О.А. ТЕАТАРАЛІЗОВАНА ДІЯЛЬНІСТЬ ЯК ЗАСІБ ЕМОЦІЙНОГО РОЗВИТКУ ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ	181
Умерова З. К. РАБОТА С ОДАРЕННЫМИ ДЕТЬМИ В ШКОЛЕ	183
Федорова І.А., Крижановська Т.І. АФЕКТИВНИЙ РОЗВИТОК УЧНЯ-ПІАНІСТА: ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНИЙ ЗМІСТ ПОНЯТТЯ	184
Чернецька В.А., Лесняк Н.В. КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ НАВЧАЛЬНИХ ДОСЯГНЕНЬ УЧНІВ	186
Черникова Н.Л., Горбатова Е.В. ВЫРАЗИТЕЛЬНЫЕ СРЕДСТВА РИСунков ДЕТЕЙ ДОШКОЛЬНОГО ВОЗРАСТА	188
Чернишова В.І., Твердохліб І.А. МІСЦЕ ПЕДАГОГІЧНИХ ТЕСТІВ У СУЧАСНОМУ НАВЧАЛЬНОМУ ПРОЦЕСІ	189
Шворак Н.В., Іванова Л.І. УПРОВАДЖЕННЯ ІНТЕГРОВАНИХ УРОКІВ ЧИТАННЯ. МЕТОДИЧНИЙ АСПЕКТ ..	190
Шекель Н.М., Середюк Л.А. ДИСКУСІЯ ЯК ЗАСІБ ФОРМУВАННЯ КОМУНІКАТИВНИХ ВМІНЬ СТАРШОКЛАСНИКІВ У ПРОЦЕСІ ПРОВЕДЕННЯ ПОЗАКЛАСНОЇ РОБОТИ	192
Шелепа О.О., Маліновська Н. В. ОСОБЛИВОСТІ ЗАСВОЄННЯ СТРУКТУРИ ТЕКСТУ СТАРШИМИ ДОШКІЛЬНИКАМИ	194
Шроль Т.С. ПРОБЛЕМИ МЕДІАГРАМОТНОСТІ СТУДЕНТІВ В КОНТЕКСТІ ІКТ-ОСВІТИ	195
Юсенко Л.В., Захарчук З.О. ОСОБЛИВОСТІ ЧИТАННЯ КАЗОК	197
Чернявская Л. В., Никонова Л.Е. ПЕДАГОГИЧЕСКИЕ ОСНОВЫ ФОРМИРОВАНИЯ КУЛЬТУРЫ БЕЗОПАСНОСТИ У СТАРШИХ ДОШКОЛЬНИКОВ.....	199

Молодий психолог

Галабурда Л.О., Ямницький В.М. ТИПОЛОГІЯ ТА ФУНКЦІЇ ІМІДЖУ	201
Генсіцька-Антонюк Н.О. ГЕНДЕРНІ СТЕРЕОТИПИ В НАВЧАЛЬНО-ВИХОВНОМУ ПРОЦЕСІ.....	202
Синельников В.Б., Данилова Н.И. К ХАРАКТЕРИСТИКЕ ПРОЦЕССА ДЕЦЕНТРАЦИИ	203
Джеджеря О.В. ОСОБЛИВОСТІ ЕМОЦІЙНИХ ПЕРЕЖИВАНЬ СТУДЕНТІВ НА СТАДІЇ РАННЬОЇ ЗРІЛОСТІ	205
Кашка Э.А. ПСИХОЛОГИЧЕСКИЕ ОСОБЕННОСТИ ЦЕННОСТНО-СМЫСЛОВОЙ СФЕРЫ ИНТЕРНЕТ РОЛЕВИКОВ	206
Кукла С.М., Петренко О. Б. ПРОФЕСІЙНЕ САМОВИЗНАЧЕННЯ СТАРШОКЛАСНИКІВ ТА ВПЛИВ ГЕНДЕРНИХ ВІДМІННОСТЕЙ НА ВИБІР ПРОФЕСІЇ	208
Lazo Maria Mihai, Briceag Silvia Sergei MOLDOVAN FAMILIES SYSTEM MARKED BY ECONOMIC MIGRATION.....	209
Станіславів Н. В., Петренко О. Б. ПСИХОЛОГІЯ ФЕНОМЕНУ ПЕРЕЖИВАННЯ САМОТНОСТІ: ТЕОРЕТИЧНИЙ АНАЛІЗ.....	211
Суходол А.Ю., Рудюк О. В. ГЕНДЕРНІ ВІДМІННОСТІ У ФОРМУВАННІ ХАРАКТЕРУ СТАРШИХ ЮНАКІВ	212
Тищенко І.А., Петренко О.Б. РОЛЬ КАЗКИ І КАЗКОТЕРАПІЇ У РОБОТІ ПСИХОЛОГА З МОЛОДШИМИ ШКОЛЯРАМИ	213